

COCHINS EN BRAHMA'S IN ROEMENIË

Tekst en foto's: Bobo Athes

U hebt vast nog niet veel gehoord over pluimveefokkers in Roemenië. En u kunt zich waarschijnlijk niet herinneren ooit inzendingen vanuit Roemenië te hebben gezien op Europese shows. Toch zijn er in dit land ook heel wat mensen die hun vrije tijd, geld en energie steken in het fokken van sierpluimvee. Ondanks de economische situatie en de daarmee samenhangende problemen in het dagelijkse leven, trekken de pluimveetentoonstellingen heel veel publiek. Een groot deel van de Roemeense bevolking leeft op het platteland en het is maar een kleine stap om niet enkel pluimvee voor het vlees en de eieren te fokken, maar ook voor de show.

Buff Cochin 2002
Buff Cochin 2003
Buff Cochin 2004

Bij ons thuis waren er altijd honden, katten, kippen en eenden, maar toen ik oud genoeg was om zelf te kiezen wat voor kippen ik wilde hebben, waren de pluimveetentoonstellingen niet meer zo groot als vroeger, toen mijn vader jong was. Ik zag voor het eerst een plaatje van een Buff Cochin in 2002, op een pluimveetentoonstelling in Iasi. Dat kleine plaatje stond in de catalogus en ik hoefde er niet lang over na te denken: Ik moest en zou grote Cochins hebben! Dus ik begon een zoektocht naar Cochinfokkers en maakte iedereen gek met mijn telefoontjes en vragen. Het kostte mij een paar

hebben, waren de pluimveetentoonstellingen niet meer zo groot als vroeger, toen mijn vader jong was. Ik zag voor het eerst een plaatje van een Buff Cochin in 2002, op een pluimveetentoonstelling in Iasi. Dat kleine plaatje stond in de catalogus en ik hoefde er niet lang over na te denken: Ik moest en zou grote Cochins hebben! Dus ik begon een zoektocht naar Cochinfokkers en maakte iedereen gek met mijn telefoontjes en vragen. Het kostte mij een paar

weken om er achter te komen dat de buff haan, die ik op het plaatje had gezien, van een Amerikaanse fokker, ene William West, was en dat het plaatje afkomstig was van de Internationale website van de Cochinclub. Maar het vinden van echte Cochins bleek een heel stuk moeilijker.

Rechts: Buff Cochin haan van 2005. Links: een van 2006

De dichtstbijzijnde Cochinfokker woonde 500 km bij mij vandaan. (Na een jaar kwam ik er achter dat er wel 3 Cochinfokkers woonden binnen een straal van 50 km van mijn woonplaats....)

Maar goed. Ik belde die man en vroeg hem om Cochins; hij zei dat hij me 2 jonge hanen en 3 jonge hennen wilde verkopen. Zo ging ik op weg naar de Zwarte Zee (Ik woon in het noorden van Roemenië en hij woonde – en woont nog altijd - aan de kust); een lange reis van meer dan 500 km. Toen ik daar aankwam wachtte me een teleurstelling: zijn Cochins leken totaal niet op die van W. West maar ik was te enthousiast om het zomaar op te geven. Een van de jonge haantjes was snotterig en zag er erg bleek uit. Op de terugweg naar huis ging hij dood, dus ik kwam thuis met slechts 4 jonge buff's (wat dus 1 haan en 3 hennen zouden moeten zijn).

Nadat ze aan de lage temperaturen en hoge luchtvochtigheid van onze omgeving gewend waren, begonnen ze uit te groeien en het werden ALLE 4 hennen, dus ik moest alsnog op zoek naar een haan. Opnieuw reisde ik naar de Zwarte Zee en deze keer lukte het me om een goed uitzijende, 2 maanden oude haan los te krijgen, en nam die mee naar huis.

Links: Buff Cochin haan van 2006.

In dat zelfde jaar vond ik 3 jonge, witte hennen bij een bevriende fokker en kocht ik 19 witte eendagskuikens bij een andere fokker. (Niet te geloven! Van die 19 kuikens waren er 17 hanen en maar 2 hennen!) Van die 17 hanen koos ik er uiteindelijk maar 2 uit, die de –althans volgens mij – juiste raskenmerken hadden. In de herfst van 2003 was ik inmiddels de trotse bezitter van 2 kleurslagen Cochins en ook Brahma's in een aantal kleurslagen (wit zwartcolumbia, meerzomig zilverpatrijs, buff-zwartcolumbia en meerzomig patrijs), maar ik wist bijna niets van de juiste voeding of medicatie, en al helemaal niets van standaards; mijn geest was vrij van zaken als foute oog- of pootkleur, spleetvleugels en zo meer.... Ik was gewoon blij dat ik ze had en dat ik plaats had om ze te houden; dit laatste

vooral dankzij mijn vader, die alle hokken voor me gebouwd heeft. Niet dat ik niet wilde helpen, maar toen ik begon met de kippenhouderij zat ik midden in mijn examens; al mijn vrienden waren druk bezig met leren terwijl ik bezig was met het kopen van Cochin- en Brahmakuikens en het bezoeken van ALLE fokkers die ik maar kon vinden. Al mijn medestudenten waren bezorgd om hun diploma, terwijl ik me zorgen maakte dat mijn buff Cochin haan witte veren in zijn staart had en mijn zilverpatrijs Brahmahanen rood in hun vleugels....

Witte Cochin haan 2003

Witte Cochin haan 2004

Witte Cochin haan 2005

In mijn eerste jaren als Cochin- en Brahmafokker moest ik echt grote aantallen kuikens broeden om uiteindelijk een paar goede uit te kunnen zoeken. Met de Brahma's had ik wat meer geluk en had ik toch al vanaf het begin wat (show) kwaliteit kuikens; vooral de zwart-witcolumbia Brahma's zijn ruim voorhanden in Roemenië en ook van goede kwaliteit. Ik was nooit zo happig om 'vers bloed' in mijn tomen te brengen, omdat ik bang ben zieke dieren te kopen, gezien mijn eerdere ervaring. In feite stammen al mijn patrijs Brahma's af van één meerzomig patrijs haan en één meerzomig blauwpatrijs hen; de enige dieren ik daarbij nog aanschafte kwamen van mijn vriend Roland Schmidt (Duitsland).

Witte Cochin haan 2006

Witte Cochin, jonge haan 2006

Ik kocht ook nog 2 buff Cochin kuikens in 2004, maar later bleken dat Orpington-kruisingen te zijn; witte huid, matige voetbevedering, zwarte staartveren en daarbij ook nog een erwtenkam.

Het jaar daarop had ik nóg meer kuikens, maar vanaf die zomer werd het anders, dank zij een paar heel bijzondere mensen, die mij, als onervaren fokker, heel goed geholpen en gemotiveerd hebben. Ik moet dan ook mijn verhaal hier even onderbreken om mijn dank uit te spreken aan Ardjan Warnshuis in Duitsland, die altijd zo goed was om mijn dagelijkse e-mails vol vragen (vast wel domme vragen, zeker in het begin) te beantwoorden. Ook het zien van zijn dieren was een heel effectieve les!

Columbia Brahma jonge haan 2002 - Brahma haan 2003 - Brahma haan 2004

Columbia Brahma haan 2005

Columbia Brahma jonge haan 2006

Behalve van Ardjan's waardevolle adviezen, kon ik ook profiteren van de kennis van andere fokkers en ik wil hen graag bedanken voor alle steun en motivatie bij de Cochinfokkerij: Tom Roebuck, Beth en Jerry Smith, Sam Barrister, Martin Straver en

Walter Krahn. Voor wat betreft de Brahmafokkers die me geholpen hebben met hun adviezen, is de lijst niet minder lang: Peter van der Top, Anton Cuijpers, Roland Schmidt, Peter Kick, Alex Ohneiser en Martin Linskens.

Al die Brahma- en Cochinfokkers met wie ik heb gecorrespondeerd, hebben er toe bijgedragen dat mijn Brahma's en Cochins nu zijn wat ze zijn. Het is altijd weer een plezier om ze te spreken en het ontmoeten van zulke mensen maakt de hobby extra waardevol.

Rechts: Kop van een columbia Brahma Hen, 2006

Bij het zien van de foto's van de dieren waarmee ik begonnen ben, zult u misschien denken dat dit de gemiddelde kwaliteit is van wat er in Roemenië aanwezig is. Maar dat is niet zo; op het ogenblik zijn er veel meer Cochins- en Brahmafokkers dan vroeger en de kwaliteit van hun dieren stijgt met het jaar, vooral dankzij importen uit Duitsland, Hongarije of het vroegere Joegoslavië. Omdat de interesse van de Roemeense fokkers - tot nu toe - vooral op Duitsland gericht was, zijn de meeste Brahma's op de shows van het Duitse type. De enige 'ernstige' problemen die ik had met mijn Brahma's waren de kammen, de staarten en het gewicht. (De kammen van mijn eerste Brahma's waren erg groot; de staarten hadden te lange sikkels en ik had nooit een haan die de 5 kilo haalde in zijn eerste 2 levensjaren).

Witte Cochins, jonge hennen 2006

Voor wat betreft de grote buff Cochins: voor zover ik gezien heb – op shows en bij fokkers – zitten de meeste fouten in de koppen en in de kleur van de staart. (Veel dieren hebben gepeperde of zelfs donkerbruine staartveren).

Maar de Buffs die geshowd werden in Indagra – op de nationale agrarische show, niet enkel pluimvee – waren goed van formaat, mooi van type en kleur, echt een flinke stap voorwaarts vergeleken bij vroegere shows. Al met al is de conclusie dat Roemenië echt wel Cochins- en Brahmafokkers had, maar ik had destijds gewoon niet het geluk om ze te vinden. Aan de andere kant was het juist wél een geluk dat ik nu gedwongen was om zo veel mogelijk over de Cochins en Brahma's te leren, en zulke kennis komt altijd van pas.

Onder: Buff Cochin haan 2006.

Links: Witte Cochin, jonge hen 2006
Rechts onder: Columbia Brahma hen 2006.

Op het ogenblik ben ik de trotse eigenaar van 3 kampioenen (2 witte Cochin hanen en 1 Meerzomig patrijs Brahma haan) Na een jaar waarin de vogelgriep maakte dat alle shows afgelast werden, hoop ik dat dit jaar de shows weer door zullen gaan. Ik ben mij bewust van het feit dat ik er nog lang niet ben met mijn dieren, maar ik ben al die tijd langzaam maar zeker vooruit gegaan. (Dat is heel duidelijk te zien aan de foto's

van de buff en witte Cochins en de columbia Brahma's).

Na drie jaar fokken met deze prachtige dieren ben ik nog net zo enthousiast als toen ik begon en krijg nog steeds evenveel steun en bijval van mijn familie. Wat is er mooier dan zien hoe je inspanningen worden beloond met steeds meer mooiere dieren, en zelfs al lijkt het soms langzaam te gaan, het zelf fokken van je hoenders geeft zoveel meer voldoening dan het kopen van dieren, ook al zijn die dan misschien beter. Hoewel, dit betekent niet dat ik niet mijn best zal doen om een paar dieren van Martin Straver (Holland) te importeren. Vergeleken bij zijn buff Cochins valt alles

**Links: Buff Cochin hen 2006.
Rechts onder: Mijn witte Cochin haan, de
kampioen van 2006.**

Copyright ©2006 Aviculture-Europe. All rights reserved
by VBC

wat ik tot nu toe heb gezien in het niet.
(Ook een bloedverversing met de dieren
van Tom Roebuck zou zeer welkom zijn,
maar het gaat me voorlopig echt te ver om
dieren vanuit de USA naar Roemenië te
laten komen!)

Ik hoop vooral dat alles weer wordt zoals
het was en dat we allemaal zonder zorgen
door kunnen blijven gaan met onze hobby.

Voor meer Brahma en Cochinnieuws uit
Roemenië kunt u op mijn website kijken:

<http://www.gainideexpoitie.as.ro/>

